

Öv Per Lennerman resebrev 1 från Kosovo

Det är nu nio dagar sedan jag anlände till Kosovo och KFOR:s Högkvarter. Utan att påstå för mycket kan jag meddela att hjärnan har gått på högtryck. Ja, ja, det beror förmodligen på begränsad kapacitet men ändock.

Det man måste komma ihåg är att missionen pågått under fyra år och jag kan bara konstatera att äntligen har man kommit till en högpresterande stab och inte någon svenskt "low profile military establishment". Mängden papper som produceras härnere skulle göra vilken svensk centralbyråkrat grön av avund. Allt skall sättas på papper och dessutom skall det finnas skrivna hänvisningar på varje rutinorder oaktat om det är hundra gången en sådan ges ut. Det innebär exempelvis att en order om övervakning av en civil sprängning, vilket sker två till tre gånger varje vecka, inte består av 2 sidor utan 6 eller 7 sidor. Mitt råd, köp aktier i det pappersbruk som levererar papper till NATO i Kosovo.

De av Er som njuter av värme och sol kan jag rekommendera ett besök i Kosovo. Sedan jag anlände har temperaturen inte varit under 30 grader i skuggan någon dag. Toppnoteringen var igår då temperaturen var 36 grader. Att gå i uniform är milt uttryckt något varmt. Under natten har temperaturen legat någonstans mellan 24-30 grader. Jag måste dock påpeka att det finns air-condition på mitt sovrum men inte ens det hjälper alltid på grund av den höga luftfuktigheten. Jag har den inställd på 20 grader men kan ändock vakna på morgonen med den här klibbiga känslan utan att för den skulle vara sjöblöt.

Åter till detta att hjärnan gått på högtryck. Min företrädare, en finsk överste, gav mig en packe med papper som jag "borde" sätta mig in i. Det var då jag konstaterade att "kansliengelskan" inte är ett dugg bättre än vår egen "byråkratsvenska". När dokumenten dessutom till 5-10 % består av förkortningar blir man lätt frustrerad. Men man är ju officer varför en utskrift av NATO:s (96 sidor tätskrivna A 4 sidor) och KFOR:s (6 sidor) listor över förkortningar borde innebära lösningen på dessa problem. Döm om min förvåning då det i varje dokument jag läste, och läser, förekom ett antal förkortningar som inte finns i någon av dessa listor över förkortningar. Med hjälp av min egen personal har jag nu lyckats astadkomma ytterligare en lista med förkortningar omfattande cirka 200 ord. Så om jag inte lyckas med något annat konstruktivt härnere i Kosovo kan jag åtminstone överlämna en någorlunda aktuell lista med förkortningar till min efterträdare.

Vad är då mina första intryck av tjänstgöringen vid KFOR. För det första, jag kommer inte ha några fritidsproblem utan arbetsdagarna är många och långa. Vi förväntas vara lediga på söndagar men det torde dröja en avsevärd tid innan man är "så med i matchen" att en helledig söndag står för dörren.

GRO BEM, jag återkommer till Er i detta ärende för en liten TAF vore inte helt fel. Skämtade bara, jag lyckades inte bli smittad med ebolaviruset under resan till Kosovo varför inga ytterligare propåer kommer väckas i detta avseende.

I övrigt är det lätt att konstatera att språkkunskaperna är högst varierande men att jag nog är relativt lyckligt lottad då det gäller min egen personal. Huvuddelen av det de säger, går att begripa. Men visst är det en utmaning att praktisera svenskt ledarskap i en multinationell miljö, mina 18 medarbetare kommer från 14 olika nationer. På NATO-språk hade begreppet varit mina 18 underlydande och den hierarkiska strukturen är mycket stark och det finns inga genvägar i stabsarbetet. Mina stabsofficerare går till sin sektionschef som godkänner produkten för att sedan skicka den vidare till mig som i min tur skall godkänna den innan jag skickar den Assistant Chief of Staff Support (ACOS Spt) som i sin tur skall godkänna den innan den slutligen godkänns av Chief of Staff, en amerikansk Bgen. Jag kan i multinationell miljö ha viss förståelse för att det finns vissa kontrollstationer på vägen men det här är "overkill". Tänk vad mycket dessa herrar kunde ägna sig åt om de inte avsatte så mycket tid på det som redan blivit kontrollerat i både ett, två och tre led. Nej utkräv i stället ansvar om det skulle gå åt "helvete". Men jag vet inte om det är så mycket bättre eftersom det inte är ovanligt, framförallt bland amerikaner, att göra det inför öppen ridå. Peppar, peppar jag har dock hittills klarat mig. Oddsens sjunker Tom.

I övrigt kan jag bara meddela mat, boende, arbetslokaler mm är helt ok. Det finns till exempel ett 2,5 km långt asfalterat och kuperat motionsspår runt campen som jag hittills utnyttjat varje morgon kl 0540 för att springa två rundor innan arbetet börjar kl 0700. Imponerande eller hur?

Då det gäller Kosovo har jag inte så mycket att meddela eftersom jag varit utanför campen vid endast tre tillfällen, besök vid United Nations Mission In Kosovo (UNMIK) HQ. Idag var jag ute och besökte ett sommarläger för handikappade barn (både förståndshandikappade- och rörelsehindrade) och deras föräldrar. Det hela bedrivs som ett projekt av en hjälporganisation med viss hjälp och rådgivning från KFOR J 9 "CIMIC" (CivMil Samverkan). Det är den avdelning jag är chef för.

Lägret är beläget i ett mycket vackert område i en dal. Hela lägret är "tältbaserat" vilket kan ha sina problem då det finns rörelsehindrade barn med. Efter att ha pratat med barnen och deras föräldrar är det bara att inse att de tycker de är i himmelriket. Normalt kommer dessa barn aldrig ut harnere och de barn som var med är alla barn till föräldrar som lever under mycket små omständigheter. Platsen var under "Jugoslavientiden" en rekreationsplats för Tito och hans gelikar. Området består totalt av 6 000 hektar varav 3 000 är inhägnade och där bedrevs jakt på bland annat varg, vildsvin mm.

För närvarande utgör vildsvinsstammen i Kosovo ett stort problem då någon jakt inte förekommit på flera år. Det kommer därför ske en avskjutning av 3 000 vildsvin i höst. I jaktlagen kommer ingå personal från KFOR som har jägarlicens motsvarande. Det Du, Urban Björklund, Hansson och övriga jägare.

Det får bli allt för den här gången.

Lev väl!

Per